

Ρέα[Ε], Έκατη [Ε] και Έξιδρα τον Φαλίρον [Ε].

Καὶ μερικοὶ μὴ ἀνανεώσαντες ἀκόμη τὰ φευδώνυμά των, τούς διποίους δυστυχῶς δὲν δύναμαι νάναρέω.

Μικρὰ Μνοτικὰ ἐπιθυμοῦνταν τὸ ἀνταλλάξον: τὸ Γλυκό Φιλάνι μὲ τὸ Ὄνειρον τῆς Πατρόδος, Γόνδοιαν τῆς Βενετίας, Καρδιαν ὑπὸ Τέφραν, Ἀγγελον Προστάτην καὶ Ἀγάθην τῆς Τριανταφυλλίας. — ὁ Φλοιόβος τῆς Θαλάσσης μὲ τὸ Ὄνειρον τῆς Πατρόδος καὶ Ἑαρ τῆς Ἐλλάδος. — Η Κυρία Σπαραγιόστρος μὲ τὸ Φίλημα Σπιᾶς. — Η Εὐαρήνη μὲ τὸν Φλοιόβος τῆς Θαλάσσης. — Η Ελληνικὴ Καρδία μὲ τὸ Φίλημα Σπιᾶς, Λάτριν τοῦ Ωραίου, Θεού τῆς Ἀγάπης, Χρυσοῦν Κάλυκα καὶ Δικέφαλον Ἀετοῦ.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΟΝΥΜΩΝ

[Ἔσχονταν μέχρι τῆς 20 Νοεμβρίου 1906. "Οσα φευδώνυμα δικαιούνται απὸ αἱ ἀνήνους εἰς ἄγροντα καὶ δικαιούνται απὸ αἱ ἀνήνους εἰς καρδίαν".]

Νέα Φευδώνυμα: Λευκούμαγος Αιγαλός α. (Θ. Τ. [ΕΕ]) διὰ τὴν χριτωμένην ἐπιστολὴν) Σωθίνην Ἀσσα, κ. (Η. Ρ. αὐτὸ δέλλεσ) Πιεροπότας Ἀγγελιαφόρος, κ. (Θ. Τ. αὐτὸ δέλλο τὸ ὀρατότερον) χαρων ποὺ σου ἔρεσε τόσον ἡ ἀρκὴ τῶν νέων μας μυθιστορήματων) Ονειροπόλος τῆς Λοξῆς, α. (Ο. Ο. αὐτὸ δέλλο σα δὲτο σου ταριάζει περισσότερον) Φλοιόβος Ρυθανον, κ. (— ἀφοῦ ἔχαμη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, δὲν εἶσαι ὑποχρεωμένη νὰ ἔναντείλῃς εἰμπορεῖς δύμως βέβαια νὰ τὸ κάμης ὅπο καλούνην καὶ ὅπο εὐγένειαν) Αἴθερον Πλάσμα, κ. (Δ. Κ. Κ. τὸ λάθος διορθώη) Ναντόπας τὸν Σουνιούφ, α. (Δ. Γ. Α. αὐτὸ δέλλα εἰς τὸ προτιμοῦσες) Αγγελος Ανδρειόφ, α. (χωρὶς ἀρχικά ναι, ἔνα φίλος μου εἶχεν ἀλλο τὸ φευδώνυμον Σβδ) Θερσαλίκος Ἀστήρα, α. (Δ. Π. Μ. χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα) Πρωτεύλασος, α. (Α. Μ. Τ. αἱ παραγγελίαι σου ἔξετελέσθησαν) Σκληρὸν Παρελθόν, κ. (Ρ. Μ.) Αἴθριος Οὐρανός, α. (Π. Ν. Π. αὐτὸ δέλλεις χαρων ποὺ εἶσαι τέρα καλά) Αἴθριος Βερμίου, α. (Θ. Β. Π.) Ζαχαρίος, α. (Μ. Γ. Α.) Τολμηρός Θαλασσόφορος, α. (Α. +.)

Ο φίλος μου Α. Α. Π. μου ἔστειλε τὴν δραχμήν, ἀλλὰ δὲν μου ἔγραψε καὶ τὸ φευδώνυμον θέλει ὥστε δὲ μου ἔναγράψῃ.

Ἀνανεώσεις φευδώνυμων: Διηγήδοστῆς Νεολαίας, κ. Δικηρόδος τῶν Συνδρομητῶν, κ. Δούνιστος τῶν Σαλόνων, κ. Κρεβάλη, κ. Τρελλή Ψυχή, α. Μέλλων Διπλωμάτης, α. Φλοιόβος τοῦ Ρύθανος, κ. Όνειροπόλος Ψυχή, κ. Κρόταλος, α. Αιμήτης Γελωτοπούλης, α. Αἰχερονία, κ. Αναμένος Σπίρος, α. Νοητός Ήλιος, α. Εσαρήνη Σπέρα, κ. Βροντή τοῦ Λίδος, κ. Γηραιός Νείλος, α. Λούξ τοῦ Ποτικοχώρου, α. καὶ Βενιαμίν δέλβιος, α.

Η Διάπλασις διασπάτεται τοὺς φίλους της: Κινήτη Σ. Μ. (σ' εὐχαριστῶν ποὺ δὲν δοῦσα φράσεις ἐλπίζω δὲτο γρήγορα θάνατοντης τὸ φευδώνυμον) Άγνων Ν. Π. (εἰδες δύμως εἰς τὸ Ὀδηγόν, δὲτο διὰ νὰ σου ἀπαντῶ εἰς τὴν ἀλλογραφίαν, πρέπει νὰ ἔχης φευδώνυμον) Άγνων Ν. Β. (σ' εὐγαστρῶ θερμῶς δὲτο γενναῖον ἔσποταν καὶ εὖχουμ νὰ γίνης γρήγορα καλά) Πιπλίστας Χ. (ἡ Μετόχη τὰ λέγει ὅλα μὲ μεγάλην σοφίαν) διὰ φευδώνυμον πρέπει νὰ στέλλης 1 δρ. καὶ νὰ ἐπαναλέγης τὴν αἵτησιν) Σοφίαν Το. (ἡ Κάκια τοῦ κ. Φαίδωνος σ' εὐχαριστῶ ποὺ δὲν δοῦτον δελτάριον) Τίκναν Σ. Α. (σ' εὐχαριστῶ ποὺ δὲν δέστα γράφεις ἔχεις δύμως ὑπὸψεις σου δὲτο δι' αὐτὸ

ποὺ μοὺ ὑπόψεις τοῦ φευδώνυμον εἶναι ἀπαραίτητον) Ἐλένην I. K. (τὶ κρίμα νὰ μὴν ἔχης ἀνανεώσῃ τὸ φευδώνυμό σου, διὰ νὰ δημοσιεύσω ἐπὶ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὀρατότηταν σου ἐπιστολήν) K. Θ. Κοντού. (α., ὅποτε θέλεις εἰμπορεῖς νὰ ζητήσῃς τοὺς τόμους τῶν βραβείων σου, δόσος καὶ ἀνὲπέρασε καρόδος απὸ τὴν βραβεύσιν σου· β', εἰς τὸ Ἀθρόνον λογαριάζονται καὶ τὰ βραβεῖα, εἶτε ἔζητησαν εἴτε ἔχουν οἱ σχετικοὶ τόμοι μὲ τὸν ἀλλαζεῖς τὸ δικαιώματα νὰ τὸ λογαριάσῃς εἰς τὸ Ἀθρόν γ', μόνον κατηγορημένα φευδώνυμα πρόκειται νὰ φυσισθοῦν, δηλαδὴ φευδώνυμα τοῦ 1905· ὥστε εἶναι διδάφορον πότε ἔσταλη τὸ φηρόδελτον) Αιμήτηρ Γελωτοπούλην [ΕΕΕ], ὁ δόποις δὲ ἀλλάζει τὸ φευδώνυμό του, διοτιούτος ἔγενηθηκε, τοιοῦτος θαλάσσης θαλάσσης· — Ἐγκρίνη Καρδία μὲ τὸ Φίλημα Σπιᾶς, Λάτριν τοῦ Ωραίου, Θεού τῆς Ἀγάπης, Χρυσοῦν Κάλυκα καὶ Δικέφαλον Ἀετοῦ.

39. Κεκρυμμένον Γνωμικόν.

Ἄφαιρω τοῦ γράμματα εἴς ἔκάστης τῶν κάτωθι λέξεων καὶ συναρμολογῶν τὰ λοιπὰ καθ' ἣν εύρισκονται σειράν, σχημάτισε ἀρχαῖον γνωμικόν:

40. Ἐπιγραφή.

S P H
H A R A
O A M N
L E A P
B S

Ζητεῖται ή ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λατομείου Χίου

41-45. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ τριστῆς ἀκροστικήδος.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ὑπὸ τριστῶν θραμμάτων ἔκαστης τῶν κάτωθι λέξεων δὲν ἔχεις ἀλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχημάτισε ἀλλας τόσας λέξεις τῶν ὅποιων τὰ μὲν ἀρχικά νάποτελούν νῆστον τοῦ Αιγαίου, τὰ δεύτερα νῆστον τοῦ Ιονίου καὶ τὰ τρίτα εἶδος πλοίου:

Δεπίς, θλάσις, Κορησσα, καλω, σειστής.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αιμήτηρος Γελωτοπούλου

46. Γερίφος.

ε ε με τε
ε ε με τε λον τε
ε ε με τε τε τε
ε ε με τε τε τε
ε ε με τε τε τε

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βεπεσμένου Λόρδου

ΑΥΣΕΙΣ

Τὸν Πηνειατικὸν Αινήσεων τὸν φύλλον 43

481. Καταροφ (κᾶ, τᾶ, ρῶ, γ.) — 482.

Χίος-Πίσος. — 483. Ναπολέων (Ν-ἀπόλεων.)

484. Θ. Ε Α Ν Ε Θ Ν Ο Ε Σ Α Ν Α Τ Ο Ω Ν Ο Τ Ο Ω Σ Ο Σ Σ

485. ΜΑΡΔΟΝΙΟΣ 10-9+8×7+65=

128. — 487. Μηδένα

πρὸ τοῦ τέλους μακάριος. — 488. ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ΣΩΣ-ΑΦΡΟΔΙΤΗ (Δαλματία, Ιφιγένεια, Όρενόκος, ΝΟμάδες, Ύδροχόος, Σιμωνίδης ΟΤράντον, ΣΗκουνίας.) — 489. Κρινεὶς οἰλονούς δὲ καιρός, ως χρυσὸν τὸ πῦρ. — 490. Αγαπὸ ποὺ τὰ τα. (Α-γ-ἀπὸ πο λι-τα-να.)

34. Λεξίγριφος.

Ὥκεανες τὸ πρῶτον,

Πολὺ νερὸν τὸ ἀλλο.

Τὸ σύνολον μου ζῶν

"Ασχημονίας καὶ μεγάλοι.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φοτὸς τῆς Νυκτός.

35. Συλλαβοθρύφος.

Τέσσαρα μόνον γράμματα ἐνόνω,

Καὶ δύσιν μοναχήν σοῦ φανερόνω.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δουκίσσης τῶν Σαλώνων.

36. Στοιχειοθρύφος.

"Αν στοιχίουν ἀλλαχθῆ,

Μια πόλη θα καθι.

Κ' ἔνα μέταλλον γνωστὸν·

Θὰ φανῇ εἰς τὸ λεπτόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μαραμένου Μενέξ.

37. Αναγραμματισμός.

Τῶν γραμμάτων μέρους πλοίου

"Αν δὲ τὰς ἀλλαχθῆ,

Τῶν Θρακῶν ἀργαλοῖς ἀνα-

Ἐκ νερῶν δὲ τὸν αἵτηση.

38. Τὸ Σῆμα τῆς Διαπλάσεως.

Νὰ συμπληρωθοῦν

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

λιν τῶν σαλπίγγων καὶ τῆς μουσικῆς... Δὲν τὸν εἶδε ἡ μικρούλα, οὐτε ἀκούσει διόλου τὴν φωνὴν του. "Ἔτος ὅμως τὸ έθιον σὰ νὰ τὸν ἔβλεπε καὶ σὰ νὰ τὸν ἀκούγε, ἀφοῦ τὰ δώρα του ἥσαν ἐπεῖ. Καὶ τὶ πολλά! καὶ τὶ ώραῖα!....

— "Ἐψυγε, μαρμά; ἥρωτησεν ως νὰ ἥθελε καὶ ἄλλα.

— "Ἐψυγε, παιδί μου. "Ἔταν πολὺ πολὺ βιαστικός. Εἶχε, βλέπεις, νὰ ἐπισκεφθῇ τὸσα παιδιά!

— Θὰ πάρῃ, μαρμά, καὶ στὰ παιδάκια τῆς καρδούγαρούς;

— Βέβαια, καὶ 'ς δλα τὰ παιδάκια τῆς γειτονᾶς μας, καὶ ἔπειτα σὲ δλες τές γειτονιές. Φαντάσου λοιπὸν δρόμο που θὰ κάμη!

— Καὶ πῶς ἔφθασε, μαρμά, νὰ σου τὰ δώσῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο, που εἶναι τόσο φηλά;

— "Ἔταν ἀνεβασμένος 'ς ἔν' ἀμάξι φηλό-φηλό, καὶ κρατούσε στὰ κέριά του ἔνα ραβδί μακρύ-μαρού.

— Καὶ τὶ σου εἴπε, μαρμά;

— Πολλὰ πράγματα!

Ἐν τῷ μεταξύ εἶχε κύπελλη καὶ διάπλακας, καὶ εἶχε πεταχθῆ καὶ ἡ θείτσα ἀπὸ τὸ διπλανὸν δωμάτιον, καὶ ἡ γνωταῖς, καὶ περιεστοίχισαν δλοι: τὸ μικρὸν κρεβάτι, διὰ νὰ ιδοῦν καὶ νὰ θαυμάσουν τὰ δώρα τοῦ "Αη-Βασίλη.

— Νά, αὐτή τὴν κούκλα σου τὴν ἔφερε, γιατὶ στέκεσαι τὸ πρωὶ καὶ σὲ πλένουν χωρὶς νὰ κλαῖς. Νά, αὐτή ἡ ἄλλη εἶναι γιατὶ στέκεσαι φρόνιμα καὶ σὲ κτείνουν... Νά κ' ἔνα τοπάκι, γιατὶ δὲν βάζεις πιὰ τὸ κέρι στὴ μύτη, σὰν τὰ κακὰ παιδιά... Αὐτὰ τὰ μπουμόνια, μου εἴπε, σου τὰ χαρίζει, γιατὶ ἀκοῦς πάντα τὴν μαρμά καὶ τὸν μπαμπά. Νά καὶ μία πεταλούδα που κουρδίζεται καὶ πετᾶ—βλέπεις; — γιατὶ δὲν τραβᾶς πιὰ τὰ μαλλιά τῆς γνωταῖς σου...

Καὶ οὐτα καθεξῆς δὶ' δλα τὰ ώραιά δῶρα που εἶχαν ἀγρούστη οἱ γονεῖς ἡ στείλη οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι, διὰ τὴν πρωτοχρονιάν ἔκεινη τῆς Κακιούλας.

Αὐτὸ τὸ πανηγύρι ἡ μικρούλα περιμένει τώρα νὰ ἐπαναληφθῇ... Φέτος μάλιστα πολὺ πιθανόν, νὰ ἰδῃ μὲ τὰ μάτια της καὶ νάκουση μὲ ταύτια τῆς τοῦ "Αη-Βασίλη... "Ἐνα μακρὺ γουνωτὸν ἐπαγωφόρι, καὶ μία γενειάς ἀπὸ στουπί, καὶ κάποια στοιχειώδης ὑποκριτική τέγην, εἰμπορεῖ νὰ μεταμορφώσῃ ἔξαιρετα κανένα ἀπὸ τοὺς είκειους της, ωστε αὐτὴν τὴν φεράν τὸ "Αη-Βασίλης γὰ κτυπήσῃ σχι ἀπλῶς τὸ παράθυρον, ἀλλὰ τὴν θύραν, καὶ νὰ ἔμεινε μέσα διοικώντανος, εὐγλώτος καὶ φορτωμένος...

Αὐτὸ συνειθέτει εἰς τὴν 'Αλσατικήν. Ἐκεὶ δὲν ἔχουν βέβαια "Αη-Βασίλην, ἀλλ' ἔνα κάποιον Χάρος Τούπη, —εἰνε τὸ Γέρος τῆς παραδόσεως, μὲ μυτερὸν σκουφὸν, μὲ γυαλία, μὲ ἄφθονα μαλλιά

καὶ γένεια, μὲ ραβδὶ στὸ κέρι καὶ μὲ φανάρι,— ὁ ὄποιος ἐμφανίζεται μυστηριώδως εἰς τὴν αἴθουσαν, πρὸ τῆς διανομῆς τῶν δώρων, καὶ νουθετεῖ διὰ λογιδρίου τὰ παιδιά. Τὰ μικρότερα φοδοῦνται· τὰ μεγαλύτερα χαμογελούν πονηρώς. "Ολα ὅμως μέγουν ἐπίσης κατενθουσιασμένα μὲ τὰ δώρα του, καὶ ὑπόσχονται προθύμως νάκουσουν τὰς νουθεσίας του καὶ τὰς συμβουλὰς του. Σᾶς συγιστῶ αὐτὸ τὸ ώραιόν εἶναι μεθοδὸν παιδαγωγικήν, διὰ τὰ πολλὰ μικρά τὰς ἀδελφάκια. 'Ο "Αη-Βασίλης, ἐμφανίζεται καταλλήλως, εἴρη ποτὲ νὰ κάμη θαύματα....

Σᾶς δασκάλου

ΦΑΙΔΩΝ

Η ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ

Κωμικὸς διάλογος
διὰ παιδικὸν θέατρον Φασουλῆ

ΠΑΣΧΑΛΗΣ, εἰσερχόμενος εἰς τὸ σπίτι τοῦ Καθηγητοῦ.—Μὲ τὸν κύριον Κανόνα ἔχω τὴν τιμὴν νὰ δικιά;

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ.—Μαλίστα.

Π.—Μὲ τὸν κύριον Κανόνα, καθηγητὴν τῶν Ἑλληνῶν;

Κ.—Μὲ αὐτὸν που λέτε· εἴμαι ἐγὼ διότις.

Π.—Είμαι ὁ κ. Πασχάλης καὶ ἔρχομαι νὰ μου δώσετε μερικὰ μαθήματα 'Ορθογραφίας.

Κ.—Στὴν ἡλικία σας; Τόσο μεγάλος καὶ δὲν ξέρετε ὅρθιογραφία;

Π.—«Γηράσκω φέλ διδασκόμενος»—ὅπως ξέλεγε κ' ἔνας παλαιός φιλόσοφος, κύριε καθηγητή μου.

Κ.—Πολὺ σωτά! Γιὰ νὰ δοῦμε λοιπόν, τί γνωρίζετε;

Π.—Γινωρίζω πολλὰ πράγματα... ξέρω ποδήλατο, ξέρω λαντέγιας, ξέρω γυτόμια.

Κ.—"Ἄλτ! Δὲν σᾶς ἔρωτῶ τὶ παιγνίδια ξέρετε καὶ παίζετε. Θέλω νὰ μάθω μονάχα,—ξέρετε καὶ γράφετε;

Π.—Πολὺ καλὰ μάλιστα!

Κ.—Χμ! χμ! πολὺ ἀκριβάλλω.

Π.—Μήν ἀκριβάλλετε, διότι μὲ προσβάλλετε! "Αν δὲν πιστεύετε δὲ, τι σᾶς λέγω, θὰ θυμώσω μαζί σας.

Κ.—Αὐτὸ μᾶς ξέλεπε...

Π.—Λοιπόν, κύριε καθηγητά, σᾶς εἰδοῦ ἐν πρώτοις δὲ, δὲν ἔνοος γὰ κάρινα μάθημα, ἀμα εἶναι λιακάδα.

Κ.—"Α! ἄ!... Καὶ, ἀμα βρέχη;

Π.—Οὔτε τότε.

Κ.—Καὶ, ἀμα εἴη κρύο;

Π.—Οὔτε τότε δὲν ἔνοος γὰ γράφω, γιατὶ μους κρύονταν τὰ κέρια καὶ δὲν θέλω νὰ βγάλω χιονίστρες.

Κ.—Δαμπρά! Καὶ, ἀμα εἴη ζέστη;

Π.—Τότε, μέγω στὸ σπίτι μου, μὲ κλειστὰ παντζόύρια, γιὰ γὰ μήν μπαίγη δήλισ, καὶ κοιμούμαι.

Κ.—"Εξοχα, περιέημα! Σᾶς διαβεβαιῶ πῶς θὰ προσθέσετε πολὺ.

Π.—Νὰ σᾶς πῶ. Δὲν ζητῶ νὰ γίνω καθηγητής στὸ Πανεπιστήμιο. "Ηθελα μονάχα γὰ ἐμάθαινα τὴν 'Ορθογραφία, διότι δλοι: οἱ φίλοι μου λένε γιὰ μένα: «Ἄυτὸς ὁ Πασχάλης γράφει περιφημα, ἀλλὰ δὲν ξέρει, ὁ καῦμένος, 'Ορθογραφία». Καταλαβαίνετε, λοιπόν... Δὲν θέλω νὰ μὲ περιπαίξουν οἱ φίλοι μου, που

στος δὴτη ἡ ἐλπίς· δὴτη ἐλπίς ὅμως. Αἱ καλαὶ γυναῖκες τῶν γεωργῶν, που τὴν εἰχαν φιλοξενήσαν καὶ περιποιηθῆσαν, δὴτη συνοδεύουσαν εἰς τὸ θηλεόντα τὴν γλώσσαν τῶν φύλων καὶ, περίλυπος, ἐπέστρεψεν ὅπισσα. Μὲ τὰ δάκρυα εἰς τὰ γάτια, ἀφίσε γὰ τὴν πάρουν ἀπὸ ἔκειται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΠΕΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Μιαν δραίαν θερινή πρωίαν, ἔνας ἀνθρωπός ἐπερνοῦσεν ἐφιππος τὸν κάμπον μὲ καλπασμόν. Ἐφοροῦσεν ἔνα μεγάλο μαλακὸ καπέλλο, ἀπὸ ἔκεινα ποῦ ἔχουν τὸ ισπανικὸν ὄνομα σομπρέρο· τὰ ἔνδυματα τοῦ δὲν ψικοίταιναν μὲ τὰ γάτατα τῶν Αμερικανῶν αἱ γκέττες του, ἡ πλατεῖα πέτσιγη ζώγη του μὲ τὰ περιέργα κομητατικά, ἡ βαθουλωτὴ σέλλα του, οἱ ἀναθολεῖς του ποῦ εἶχον συχηταίσαν τὸ Μεξικόν. Ήτο ἔξοχος ιππεύς, καὶ τὰ πηδήματα ποῦ ἔκαμψεν δέν εἶχεν ἀνάγκην οὔτε ἀπὸ βαθὺ οργιώματα οὔτε ἀπὸ λίπασμα. Ἐπειδὴ διαφέρει τὸν εὐνόηση τὴν σποράν, τὰ χωρίσια εἶχαν ωραίαν ώραίνων.

— Λοιπόν! τί σ' ἔπιασε,

γέρο μου Σκούνητ;

— Ο σκύλος σαν νὰ ἔκαμψε κυνῆγη, εἶχε σταθῆ ἔξαρφα. Ο κύριός του τὸν ἐσφύρει, δίλλα αὐτὸς δὲν ἔκουνησεν ἀπὸ τὴν θέσιν του, καὶ ἤρχισε γὰ φωνάζει μὲ χαρητήρη φωνή, μὲ στοιχομετρίαν.

— Επειδὴ διαφέρει τὸν εὐνόηση τὴν σποράν, τὰ χωρίσια εἶχαν ωραίαν ώραίνων.

— Ο αραβόσιτος τοῦ πατέρα, βλαστήρας εἰς μέσον μέσον, μέση, πολὺ φουντωμένος, μὲ φύλλα βαθυπάσια, μέσην ὑπέσχετο ἀσθονού τὴν συγκομιδήν.

— Λοιπόν! τί σ' ἔπιασε, γέρο μου Σκούνητ;

— Ο σκύλος σαν νὰ ἔκαμψε κυνῆγη, εἶχε σταθῆ ἔξαρφα. Ο κύριός του τὸν ἐσφύρει, δίλλα αὐτὸς δὲν ἔκουνησεν ἀπὸ τὴν θέσιν του, καὶ ἤρχισε γὰ φωνάζει μὲ χαρητήρη φωνή, μὲ στοιχομετρίαν.

— Επειδὴ διαφέρει τὸν εὐνόηση τὴν σποράν, τὰ χωρίσια εἶχαν ωραίαν ώραίνων.

— Ο σκύλος σαν νὰ ἔκαμψε κυνῆγη, εἶχε σταθῆ ἔξαρφα. Ο κύριός του τὸν ἐσφύρει, δίλλα αὐτὸς δὲν ἔκουνησεν ἀπὸ τὴν θέσιν του, καὶ ἤρχισε γὰ φωνάζει μὲ χαρητήρη φωνή, μὲ στοιχομετρίαν.

— Ο σκύλος σαν νὰ ἔκαμψε κυνῆγη, εἶχε σταθῆ ἔξαρφα. Ο κύριός του τὸν ἐσφύρει, δίλλα αὐτὸς δὲν ἔκουνησεν ἀπὸ τὴν θέσιν του, καὶ ἤρχισε γὰ φωνάζει μὲ χαρητήρη φωνή, μὲ στοιχομετρίαν.

— Ο σκύλος σαν νὰ ἔκαμψε κυνῆγη, εἶχε σταθῆ ἔξαρφα. Ο κύριός του τὸν ἐσφύρει, δίλλα αὐτὸς δὲν ἔκουνησεν ἀπὸ τὴν θέσιν του, καὶ ἤρχισε γὰ φωνάζει μὲ χαρητήρη φωνή, μὲ στοιχομετρίαν.

— Ο σκύλος σαν νὰ ἔκαμψε κυνῆγη, εἶχε σταθῆ ἔξαρφα. Ο κύριός του τὸν ἐσφύρει, δίλλα αὐτὸς δὲν ἔκουνησεν ἀπὸ τὴν θέσ

ΓΙ' ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ

[ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΜΙΚΡΩΝ ΓΑΤΩΝ
ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

Φεύγει ή Μαρίνα καὶ δικαιόμενος δικαιόμενης μένει καὶ γυρίζει, ἔργημος καὶ μοναχός, σὰν τὸν κούκκο, μέσα εἰς ἐκεῖνο τὸ σχῆμα στόπι.

"Ἐρχεται δὲ κύριος Παλαιοτομίδης διὰ νὰ φάγῃ τὸ μεσημέρι. Κάτω ἀπὸ τὴν ἀμασχάλη του κουβαλᾶ ἔνα δέμα μὲ ποληγόχαρτα ποῦ θὰ γίνουν καὶ αὐτὰ «ἀποθήκες γιὰ σκόνη». Η Ἀννέττα τοὺς ρίχνει μιὰ ματιὰ πολὺ ἀγρια.

— Εἰμι εὐχαριστημένος, τῆς λέγει δικαίως τῆς ἡ ἡμέρα μου δὲν ἐπῆγε χαμένη ἀνεκάλυψα κατὶ πολυτιμότατα χειρόγραφα διὰ τὴν ιστορίαν τῶν Ἰσαύρων.

— Δὲν εἶναι καλλίτερα, κύριε, γιὰ ἀφίσετε στὴν ἡσυχία τους αὐτοὺς τοὺς Νισαύρους σας καὶ γάρθητε γιὰ φάτε;

— Αννέττα! δὲν ἐντέπεσαι νὰ μὴ γνωρίζῃς τὴν Ιστορίαν καὶ νὰ λέσε λανθασμένα τὰ ιστορικὰ δνόματα;

«Ἐπήδησεν ἐπίνω στὸ τραπέζι...» (Σελ. 36).

Η Ἀννέττα δὲν ἐπρόφθασε γιὰ παντήση.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν δικαιόμενης μιὰ καὶ ἐπήδησεν ἐπάνω στὸ τραπέζι διὰ νὰ εύρεθη εἰς τὸ ίδιον υψός μὲ τὸν ιστοριοδίφην.

Μία ἐλπίδα εἶχε γεννηθῆ μέσα του.

— Ω! σᾶς θερμοπαρακαλῶ, κύριε θείε τῆς Ισμήνης!... Πήγαινέ με πίσω, κοντά στὸ ἀδελφάκι μου!... Εμεῖς ποτὲ δὲν ἔχωρισθηκαμε... θὰ πεθάνωμε ἀπὸ τὴν λύπη μας!...

Ἄλλα δὲ κύριος Παλαιοτομίδης, διποίος ἔγνωρίζει τόσα πράγματα, δὲν ἔναταλάβαινε τὴν γλωσσαν τῶν γάτων παραπάνω ἀπὸ δύο τὴν ἐκαταλάβαιναν ἡ Μαρίνα καὶ ἡ Ἀννέττα.

— Τι εἶναι αὐτὸς τὸ ζώακι, Ἀννέττα;

— Εἶναι, κύριε, δικαίως σας.

— Δὲν... δὲν ἔξευρα πῶς εἶχα καὶ γάτο.

— Εἶναι δικάσ σας, ἔδω καὶ μισή ὥρα. Σᾶς τὸν ἔστειλε ἡ ἀδελφή σας, γιὰ τὰ... ποντίκια.

— Α! πολὺ καλά. Εἶχα λησμονήση... Λοιπόν, Ἀννέττα, νὰ δώσης

τὸν ἄντο τὸ ζώακι νὰ φάγῃ καὶ νὰ πιῇ καλά, καὶ νὰ χορτάσῃ. Ἐχεις καμμιὰ ιδέα τι φαγητὸν τους ἀρέσει;

— Μάλιστα, κύριε... Δὲν πιστεύω νὰ είναι φιλοστόμαχο!

Καὶ καμμιὰ δὲλλη κουδέντα....

(Ἐπειτα συνέχεια) Η ΚΤΡΑ-ΜΑΡΘΑ.

Ο ΝΑΙΤΟΠΑΙΣ ΤΟΥ ΣΩΓΡΚΟΥΦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Τὴν στιγμὴν ποῦ δικαιόμενος, τὴν κορμὸν μὲ τὸ ἔνα του γέρο, ἀνεστηκόντο μὲ μίαν δυνατὴν ἔλειν καὶ κατώθισε νὰ βάλῃ τὸ πόδι του ἐπάνω εἰς ἔνα ἀπὸ τοὺς πλαγίους κλάδους, τὸ φοιερὸν θηρίον μὲ ἔνα ἀλμα εὑρέθη εἰς ἀπόστασιν δύο μέτρων ἀπὸ τὸ δένδρον.

— Άνεβα, Οὐλή, ἀνέβα γρήγορα! ἐφώναξεν ἡ Ἀγνα μὲ φωνὴν πνιγμένην ἀπὸ τὴν ἀγωγίαν.

— Άλλαξ εἶχεν ἐπίθη τὴν σκέψην της, τὸν οὐρανὸν νὰ φανῇ σὰν παράλιος ἀπὸ τὸ δένδρον.

Μήπως ύφιστατο καὶ αὐτὸς τὸ ίδιον φαινόμενον τοῦ ὑπωνιτισμοῦ ὅπως τὸ παγών;

— Εμενεν ἀδραγῆς ἐπάνω εἰς τὰ χαμηλότερα κλαδιά, ἀνίκανος νὰ κάμῃ καὶ τὸ ἔλαχιστον κίνημα, λεία προσφερομένη ἀνυπεράσπιστος εἰς τὸν «αγύρωποχάρτην».

— Άλλα δὲ τίγρης αὐτὴ, ἐξασφαλίσασα τῷρα τὸ θύμα της, ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἐσκοπεύει νὰ πηδήσῃ πλέον.

— Εὔρετο, μὲ τὴν κοιλίαν καταγής, μὲ τὸ στόμα ἀνοικτόν, περιφέρουσα τὴν κόκκινη γλώσσαν της εἰς τὰ μυτερά της σκυλόδοντα καὶ ἐπάνω εἰς τὸ ρύγχος της, τὸ δόπιον ἡτο συγεσπασμένον μὲ θηριώδες ζάρωμα.

— Ακόμη τρεῖς ἡ τέσσαρας πόδας ἀν

ἐσύρετο, καὶ τὰ ἐλατήρια τῶν χαλυβόδιων της ποδῶν θὰ ἔξετενόνοτο, καὶ τὸ τρομερὸν θηρίον θὰ ἤρπαξε τὸ ἀγόρι μὲ τὰ θανάτιμα νύχια του.

— Αγέδα, ἀνέβα, Οὐλή! τὸν ἐφώναξε μὲ κλαμπατά καὶ παρακαλεῖα, ἡ Ἀγνα.

— Ο Οὐλή δρῶσε δὲν γίνουε. Δὲν εἶχε πλέον τὴν συγαίσθησιν τῶν περιστάσεων. Μία ἔξαρτη ἀποβλάχωσις ἔξεμηδένιζεν δῆλας τους δυνάμεις. Καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἡ τίγρης ἔσύρετο πάντοτε καὶ ὀλονέντεληστανεν.

— Άλλα δὲ κύριος Παλαιοτομίδης, διποίος ἔγνωρίζει τόσα πράγματα, δὲν ἔναταλάβαινε τὴν γλωσσαν τῶν γάτων παραπάνω ἀπὸ δύο δύο τὴν ἐκαταλάβαιναν ἡ Μαρίνα καὶ ἡ Ἀννέττα.

— Εἴσαφανα εἶσται μάτησεν. Η Ἀγνα ἐργάζεται τότε μίαν κραυγήν.

— Άλλα, ἀντὶ νὰ στρωθῇ κατωτερά, διὰ νὰ πάρῃ φόραν καὶ νὰ πηδήσῃ, τὸ θηρίον, ἀπ' ἔναντιας, εἶχεν ἀναστηκόντη, ὡς διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ κάποιον ἀνέλπιστον ἔχθρον. Συγχρόνως, ἀπὸ τὸν γάλικον φάρυγγά του, ἔνας βρυχηθόμερος θεραπεύει τὸν θηριώδη πόδην.

— Ελλάτε! ἐφώναξε πρὸς τὰ παιδάκια εἰπορεύετε νὰ καταβῆτε.

— Ο «ἄνθρωπογάστρης» κανένα πλέον δὲν θὰ χάψῃ.

— Ελέγειν αὐτὰ τὰ λόγια μὲ φωνὴν δροσερὰ καὶ νεανικήν, γεμάτην ἀπὸ φιλικούς τόνους. Ο Πουλιέλμος καὶ ἡ

Συγχρόνως, ὁ Πατρίκιος Ό-Δόνοβαν

καὶ οἱ μεγαλήτεροι υἱοί του, ύπηρέται καὶ ὑπηρέτραι, ἐμαζεύθησαν εἰς τὴν ἔξαθρην καὶ ἔστεθησαν νὰ κυττάζουν, μὲ κατάπληξιν καὶ θαυμασμόν, τὸ γιγάντιον πτῶμα τοῦ μπάρος.

— Αλλως τε, τί εἶχαν νὰ φοβήθησον ἀπὸ αὐτὸν; Δὲν ήτο αὐτὸς ὁ σωτήρ των, δὲν τοὺς εἶχε γλυτωσή ἀπὸ τὸ φρικωδέστερον τὸν κινδύνον;

— Εσπευσαν λοιπὸν νὰ ὑπακούσουν εἰς πρόσκλησίν του καὶ νὰ καταβῶν.

— Εκεῖ σφικτοπιλαρμένα τὸ δύο παιδάκια, γεμάτα ἀπὸ συστολήν, ἡ ὁποία ἐξέφραζε τὸν υκυραχμόν των ἡρχισαν νὰ παρατηρούν τὸν δύγνωστον, μὲ τὰ μάτια των ὄρθυοντα, χωρὶς νὰ προφέρουν λέξιν.

— Ο κυνῆς ἔβαλε τὰ γέλια, καὶ αὐτὸς τὰ ἔκαμε γὰ πάρουν θάρρος.

— Α! ἐφώναξε, τί ἔγειε λοιπὸν καὶ μὲ κυττάζετε ἔτοι; Δὲν βλέπετε δὲ τὸ μπάρον εἶναι γερός, καὶ ὅτι κίνδυνος δὲν ὑπάρχει πλέον;

— Πρώτη η Ἀγνα ἀνέκτησε τὴν ψυχραίμιαν της.

— Εἰσει παραπολὺ καλός, κύριε, εἶπε, ποὺ ἐσκοτώσατε τὸν μπάρο; Δὲν εἰσίθης "Αγγλος";

— "Οπως δὲν εἰσίθης οὗτε σεῖς, παιδάκια μου, ἀπήγνησεν ὁ ξένος μὲ συγκίνησην εἰς τὴν φωνὴν του" καὶ βλέπω ὅτι εἰσίθησε ἀκίνητος τὰ παιδάκια ποὺ Κητιά, τὰ παιδάκια τοῦ ιατροῦ Τερνάν.

— Ο μπαρμπάς ἔγειε πεθάνη, εἶπε μὲ θλιβερὸν τόνον ἡ Ἀγνα, καὶ δὲν ἔχομε πια παρὰ τὴν μαμά.

— Τὰ μάτια τοῦ ὑγρώστου υγράνθησαν μὲ δάκρυα, τοῦτο δὲ τὸν ἔκαμε συμπαθητικώτερον εἰς τὰ παιδάκια. Εφερε ζωηρὰ τὸ χέρι του ἐπάνω στὰ βλέφαρά του, καὶ εἶπε:

— Νὰ μὲ δῆηγήσετε εἰς τὴν μητέρα σας. Εἴμαι φίλος τοῦ πατέρα σας...

— Ο πύροβολισμὸς εἶχεν ἀκούσθη ἀπὸ τὸ δύο σπίτια. Αγνωποί εἶτε ριπαράτηκαν τοὺς φωναράς ἀπὸ μακράν:

— Αγνα! Οὐλή! Ποῦ εἰσίθε;

— Καὶ, ἀνάμεσα εἰς αὐτὰς τὰς φωνάς, μία ἀδέσποτη, γεμάτη ἀπὸ ἀγωνίαν, μία γυναικεία φωνή.

— Νά την ἡ μαμά, εἶπεν ὁ μικρὸς Γουλιέλμος, φοβερά λυπημένος!

— Τότε ἡ κυρία Τερνάν, ἐπαγκληθεὶς τὴν νέον, καὶ τὸν ηγαγαρίστησε μὲ τὰ μάτια της γεμάτα δάκρυα.

— Εδῶ εἰμάστε, καλή μου μαρμάριπορείς γὰλ έλθης.

— Εθελασεν ἡ κυρία Τερνάν, μὲ κομμένην τὴν ἀναπνοήν της, καὶ, ὡς λέαινα, τρελλή ἀπὸ τὴν λαχτάραν της, ὥρμησε πρὸς τὰ δύο τρελλόπαιδα καὶ τὰ ἔσφιξε περιπαθῶς εἰς τὰς ἀγκάλας της, χωρὶς νὰ δώσῃ προσογκόν την ζωήν την.

— Ελέγειν αὐτὰ τὰ λόγια μὲ φων

— Βεβαίως, έξηγησεν ό νέος, δὲν ήτο εύκολον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ο διαρκής πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο ἑθνῶν ἔκαμψε πολὺ ἐπίπογον πᾶσαν ἔρευναν, διὰ γὰ μὴ εἶπω ἀδύνατον ἀλλά, μόλις ὑπεγράφῃ ἡ εἰρήνη μεταξὺ τοῦ ἀνακτοδουλίου τοῦ Ἀγίου Ιακώβου καὶ τῆς Κυθερίης τοῦ Πρώτου Ὑπάτου, ἡμιπόρεσα νὰ φέρω εἰς πέρας τὰς ἔρευνας, τας ὄποιας είχα τόσον πόθιο γὰ κάμω.

Διηγήθη τότε πῶς αὐτὸς ὁ ίδιος, ποὺ ἦτο μήδες εὐπατρίδου ἐκπατρισθέντος μετὰ τὴν Γαλλικήν Ἐπαγάστασιν, είχεν, ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν δεκαπέντε ἐτῶν, διασχίσει τοὺς ὀλεανούς, ἀπὸ τὴν Νῆσον τῆς Γαλλίας ἔως τὰς Ἀγίας, μὴ ἀρίνων εὐναιρίαν νὰ παρέλθῃ χωρὶς νὰ πολεμήσῃ ἐναντίου τῶν ἑχθρῶν τῆς Γαλλίας· πῶς, εἰς ἡλικίαν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν, εἴχε συναντήσει τὸν Σουρκούφ, ὅστις μόλις ἦτο πρεσβύτερος του κατὰ τέσσαρα ἔτη· πῶς, συλληφθεὶς εἰς μίαν αἱματηρὰν συμπλοκήν, εἰς τὸ Κολόμβον τῆς Κεϋλάνης, συμπλοκὴν ὃπου τὸν εἶχαν εἰλάβη καὶ ἀριστῇ ὡς νεκρόν, ἔμεινεν αἰχμάλωτος τῶν Ἀγγλῶν, οἱ δοῖοι ἀπὸ ἐπικίνησι πρὸς τὴν ἀνδρείαν του, δὲν τὸν εἶχαν οὔτε τουρεκίστη ὡτε κρεμασθῆ, συμφώνως πρὸς τὸν στρατιωτικὸν νόμον, τὸν ἔφαρμος δύμενον εἰς τοὺς καταδρομεῖς. Τον εἶχαν κρατήση, μόνον αὐτηρῶς φυλακισμένον.

Τότε ἔλαψε τὴν γνωριμίαν τοῦ ιατροῦ Καρόλου Τεργάν. Ο ιατρὸς τὸν εἶχε νοσηλεύση μὲ ἀκούραστον ἀφοσίωσι, αὐτὸς δὲ ἔγινε ὄρκισθη νὰ τῷ πληρώσῃ τὸ χρέος τῆς ιδιῆς του εὐγνωμοσύνης, καθὼς καὶ τὸ χρέος του Σουρκούφ, δὲ δοῖος ἦτο ἀρχηγὸς του καὶ φίλος του.

— Κυρία, εἶπε διὰ γὰ τελειώσῃ, ἡγάγκασθην γὰ ἀγαθάλω τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ του χρέους, ἔως ὅτου γίνη εἰρήνη, διότι δὲν μοῦ ἦτο δυνατόν γὰ ἔκπληρώσω ταχύτερος αὐτὸ τὸ ιερὸν καθήμον. Εἰς τὰς ἀγκάλας μου ἀπέθανεν ὁ ιατρὸς Τεργάν, καὶ ἡ μεγαλητέρα του λύπη, σᾶς βεβαίων, ἦτο ποὺ ἐσκέπτετο τὴν ταλαιπωρίαν καὶ τὰς στερήσεις, ὅπου εἶχε ρίψη ἡ αἰγματωσία καὶ σῆς καὶ τὰ ἀγαπητά σας παιδιά. Τὸν καθησύχαστον τοῦ ὑπεσχέθην ὅτι ποὺ πλένετε συχνὰ τὰ χέρια σας μὲ κρόνον νεροῦ, εἰς τὸ δοῖον προσθέτετε δλίγονα βάμμα βενζόνης.

— Αγ τὰ χέρια σας εἶνε καὶ δλας φουσκωμένα καὶ πρησμένα καὶ σκασμένα, νὰ βάζετε τὴν ἡμέραν καταπλάσματα ἀπὸ σκόνη κουφοίλισην, καὶ τὸ βρόδυν νὰ τὸν πεπτικὸν συστήματος τῆς ἀράχνης, καὶ δὲν ὑπάρχει δρός ἐπιστριμονικός ποῦ νὰ μὴ τὸν γνωρίζῃ. Μ' δλα αὐτό, εἶνας ζωηρός, φωδρός, θορυβόης, διαβολικός σωστός.

— Πον νὰ ἐπάγω διὰ νὰ εὐτυχήσω;»

Αὐτὸ θὰ εἶνε φέτος τὸ Παιγνίδι τῆς μόδας, τούλαχιστον εἰς τὸ Παρίσι. Παρουσιάσθη εἰς τὴν τελευταῖαν "Εκθεσι Παιγνιδιῶν καὶ ἔρματος" τοῦ θεωρατάρος, τὸ κεφάλι του δούλου αποτελεῖ μία ὑδρογένιος σφαλρά. Τὸ πετατῶν αὐτὸ κεφάλι στρέφεται διὰ μηχανισμοῦ, σὰν σδούρα, ὑπάρχει δὲ οὖσας δεικτῆς δὲ δοῖος, ἀμα σταμάτηση τὸ σδούρισμα, σᾶς δειγνύει σαφῶς εἰς ποιὸν μέρος τῆς γῆς πρέπει νὰ μπάγετε, διὰ νὰ εὐτυχήσετε καὶ νὰ πλουτήσετε!

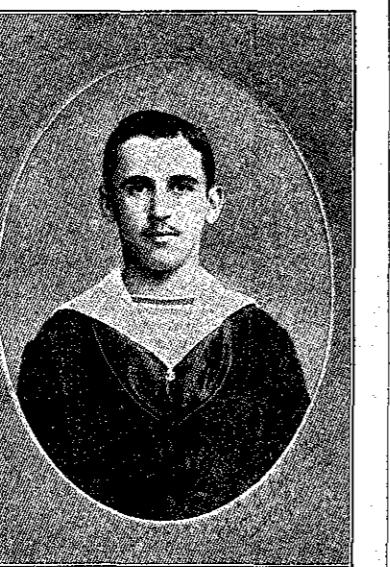
— Καὶ ἀλλος ἀφηρημένος.

— Άλλα αὐτὸν δὲν σᾶς τὸν λέγω ποῖος εἶνε ἀρκεῖ μόνον γὰ μάθετε διὰ εἰς πολὺ μεγάλος καὶ πολὺ σοφός. Μίαν ἡμέραν τὸν εἰδῶν ποὺ ἐπήγανεν εἰς τὴν δόδον Σταδίου μὲ τὸ ἔνα του πόδι εἰς τὸ πεζοδρόμιον καὶ τὸ δλλον εἰς τὸ κατάστρωμα τῆς δόδον, σᾶς ποιεῖ διὰ τὸν βερολίνον καὶ ἐνεργεῖ διὰ τοῦ Ἀμερικανοῦ Πρέσβεων γὰ γυαλίστη τὸν δεκάτημα τοῦ Κάιζερ. Νὰ ίδουμεν, θὰ τὸν δεχθῇ διούλεμος;

— Αμα εἰπεν αὐτά, διὰ μαρκήσιος Πάκα-
βος Κλαδαρίαν ἔσυρεν ἀπὸ τὴν δερματί-
νην ζώνην του ἐν χαρτοφύλακιν καλογε-
μισμένον. "Εδγάκιεν ἀπὸ αὐτὸ ἔνα χάρτι-
νον φάνελλον, ἀπὸ τὸν ὄποιον ἔσυρε τέσ-
σαρας συγαλλαγματικάς, ἀπὸ τετρακοσίας
λίρκας στεργίνας ἔκαστην, ἐπὶ ἔνδες ἀγ-
γλικοῦ ἐμπορικοῦ οίκου τῆς Μαδράς.
(Ἐπεται συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Χ. ΜΕΓΑΡΙΤΗΣ
ὑπὸ τὸ φευδώνυμον Πύργος τῆς Πέτρας

Τυχών Αθρόου Βραβεύσει καὶ
Α' Βραβεύσειν εἰς τὸν 9ον Διαγωνισμὸν λύσεων.
(Τίτλος Διαπλασίου 1905, σελ. 191 καὶ 367.)

ΟΔΙΓ' ΑΙΓ' ΟΔΑ

Αἱ κιονίστρες.

"Οποιος εἴπεν «δὲ δεκένδριος εἶνε δὲ καλ-
λίτερος μῆνας, διότι μοῦ φέρειν τὰ περισσό-
τερα δῶρα»,» — τὸ εἶπε, διότι δὲν ἔργαλε φαί-
νεται ποτέ τοι κιονίστρες.

Καὶ, ἐπειδὴ κάθε νόσημα προτιμότερον είνε
νὰ τὸ πραλαμβάνῃ κανεὶς παρὰ νὰ τὸ θερα-
πεύω, διάθετο, διὰ νὰ μὴ βράλετε κιονί-
στρες, καλὸν είνε νὰ πλένετε συχνὰ τὰ χέρια
σας μὲ κρόνον νεροῦ, εἰς τὸ δοῖον προσθέτετε
δλίγονα βάμμα βενζόνης.

— Αγ τὰ χέρια σας εἶνε καὶ δλας φουσκωμένα καὶ πρησμένα, καὶ σκασμένα, νὰ βάζετε τὴν ἡμέραν καταπλάσματα ἀπὸ σκόνη κουφοίλισην, καὶ τὸ βρόδυν νὰ τὸν πεπτικὸν συστήματος τῆς ἀράχνης, καὶ δὲν ὑπάρχει δρός ἐπιστριμονικός ποῦ νὰ μὴ τὸν γνωρίζῃ. Μ' δλα αὐτό, εἶνας ζωηρός, φωδρός, θορυβόης, διαβολικός σωστός.

— Πον νὰ ἐπάγω διὰ νὰ εὐτυχήσω;

Αὐτὸ θὰ εἶνε φέτος τὸ Παιγνίδι τῆς μόδας, τούλαχιστον εἰς τὸ Παρίσι. Παρουσιάσθη εἰς τὴν τελευταῖαν "Εκθεσι Παιγνιδιῶν καὶ ἔρματος" τοῦ θεωρατάρος, τὸ κεφάλι του δούλου αποτελεῖ μία ὑδρογένιος σφαλρά. Τὸ πετατῶν αὐτὸ κεφάλι στρέφεται διὰ μηχανισμοῦ, σὰν σδούρα, ὑπάρχει δὲ οὖσας δεικτῆς δὲ δοῖος, ἀμα σταμάτηση τὸ σδούρισμα, σᾶς δειγνύει σαφῶς εἰς ποιὸν μέρος τῆς γῆς πρέπει νὰ μπάγετε, διὰ νὰ εὐτυχήσετε καὶ νὰ πλουτήσετε!

— Καὶ ἀλλος ἀφηρημένος.

— Άλλα αὐτὸν δὲν σᾶς τὸν λέγω ποῖος εἶνε ἀρκεῖ μόνον γὰ μάθετε διὰ εἰς πολὺ μεγάλος καὶ πολὺ σοφός. Μίαν ἡμέραν τὸν εἰδῶν ποὺ ἐπήγανεν εἰς τὴν δόδον Σταδίου μὲ τὸ ἔνα του πόδι εἰς τὸ πεζοδρόμιον καὶ τὸ δλλον εἰς τὸ κατάστρωμα τῆς δόδον, σᾶς ποιεῖ διὰ τὸν βερολίνον καὶ ἐνεργεῖ διὰ τοῦ Ἀμερικανοῦ Πρέσβεων γὰ γυαλίστη τὸν δεκάτημα τοῦ Κάιζερ. Νὰ ίδουμεν, θὰ τὸν δεχθῇ διούλεμος;

— Αμα εἰπεν αὐτά, διὰ μαρκήσιος Πάκα-
βος Κλαδαρίαν ἔσυρεν ἀπὸ τὴν δερματί-
νην ζώνην του ἐν χαρτοφύλακιν καλογε-
μισμένον. "Εδγάκιεν ἀπὸ αὐτὸ ἔνα χάρτι-
νον φάνελλον, ἀπὸ τὸν ὄποιον ἔσυρε τέσ-
σαρας συγαλλαγματικάς, ἀπὸ τετρακοσίας
λίρκας στεργίνας ἔκαστην, ἐπὶ ἔνδες ἀγ-
γλικοῦ ἐμπορικοῦ οίκου τῆς Μαδράς.
(Ἐπεται συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ζοῦν «κατὰ φύσιν». Τρέφονται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ καρπούς καὶ λαχανικά, κοιμῶνται ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ ἔπαθρους καὶ δὲν φοροῦν πάρα ταπολύτως ἀναγκαῖα ἐνδύματα.

Ο θρησκής τῆς περιέργου αὐτῆς ἀποκλειστικῶς Βέλγος, πρώην πρόξενος εἰς τὰς ὄλλανδικὰς Ἰνδίας, καὶ δονομάζεται Μέρδας. Τὸ περισσόν καλοκαίρι περιήλθε πολλάς πόλεις τῆς Ευρώπης, ὡς ἀπόστολος τῆς «κατὰ φύσιν ζωῆς». Μὲ μακρὰ μαλλιά καὶ γένεια, μὲ ποιητὴν χιτῶνα κατάλευκον καὶ μὲ ζένα πολύτιμην φυλλάδια κατηγητικά, τὰ δικαία πολὺ εύκολαν καὶ εύπολαν.

Τὰ παιδιά ἔνδες συγγραφέων.

Γέλλος δημιαυγράφος, ἐπισκεφθεὶς ἐσχάτως εἰς τὴν ἐν Cambio ἐπαύλην του τὸν διάσημον συγγραφέα τοῦ Αετέδεως καὶ τὸν Συραγώ δὲ Μπερζέρακ, τὸν Ἐδμόνδον Ροστάν, ὃς ἔντες περιγράφει τοὺς δύο μικρούς πολὺν.

5.—Διαγωνισμὸς τῶν Φευδωνύμων τοῦ 1905, λήγει τὴν 15 Ιανουαρίου, (ἴδε τοὺς δρόους εἰς τὸ διονυσίου φυλλάδιον καὶ εἰς τὴν Αλληλογραφίαν τοῦ 1-ου φύλλου.)

6.—Διαγωνισμὸς Μικρών Μυστικῶν της Διαπλασίου Μικρών Φευδωνύμων τοῦ 20 Φεβρουαρίου. (ἴδε τοὺς δρόους εἰς τὸ 2ο φύλλον.)

7.—Διαγωνισμὸς Λύσεων της Διαπλασίου Μικρών Φευδωνύμων τοῦ 20 Φεβρουαρίου. (ἴδε τοὺς δρόους εἰς τὸ 3ο φύλλον.)

8.—Διαγωνισμὸς Λύσεων της Διαπλασίου Μικρών Φευδωνύμων τοῦ 20 Φεβρουαρίου. (ἴδε τοὺς δρόους εἰς τὸ 4ο φύλλον.)

9.—Διαγωνισμὸς Λύσεων της Διαπλασίου Μικρών Φευδωνύμων τοῦ 20 Φεβρουαρίου. (ἴδε τοὺς δρόους εἰς τὸ 5ο φύλλον.)

10.—Διαγωνισμὸς Λύσεων της Διαπλασίου Μικρών Φευδωνύμων τοῦ 20 Φεβρουαρίου. (ἴδε τοὺ

(Β. Δ.) Ποητής τοῦ Παρασού, α. (Κ. Κ. Ιδού λοιπὸν τὸ φευδώνυμον ποὺ εἶχες εἰς τὸν διακοπέντα «Παιδικὸν Κόσμον» νὰ τὸ τιμῆσῃς καὶ εἰς τὴν «Διάπλασιν», τὸ νέον στάδιον τῆς δράσεως σου, δύως τὸ ἐπίμησες ἔκει;) Ἀδόπαστος Τάνδος, α. (Π. Γ. αὐτὸς ἔξελεξα) Μελαγχονῆ, ἀρχοδίη, κ. (Π. Γ. Κ. Κ.) Ἱερολογίτης, α. (Δ. Β. εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἑνεργειάς) Ταχιδρόμος τῆς Ειρήνης, α. (Η. Ι. Μ. ἔστειλα καὶ ἐγὼ ἐλπίζω ὅτι ὁ ζῆται σου καὶ ἡ ἀγάπη σου θὰ εἴνε παντοτεῖα) Ἀδαμάντιος Λαραντήρ, α. (Χ. Ω.) Εστινεμένος Βαρικάται, α. (Γ. Κ. Δ.) Ἐσφεράλδα, κ. (Κ. Λ. Μ.) Λάτρης τοῦ Ἀπείρου, α. (Α. Ω.) Ρόδος τοῦ Χειμῶνος, α. (Θ. Δ.) καὶ Λευκόπτερος Ἀργελος, α. (**).

*Ἀγανεύσεις Φευδωνύμων: *Οἰνυπονίης α. Εστινεμένος Ἐλληνόπονο, α. Φράδιρος, α. Μιμόζα, κ. Αρης, α.

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

τῶν ἔργωνται καὶ τῶν ἀνανεώσεων μὲ διπλαίωμα Λαχείον καὶ Μετοχῆς δωρεάν, παρετάθη μέχρι τῆς

15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1906

καὶ τοῦτο διὰ τὰ συμπεριληφθοῦν ἐντὸς τῆς προθεσμίας καὶ αἱ ἡμέραι τῶν ἑστῶν, κατὰ τὰς διπολαὶς ἐνεκαὶ τῶν δεσμῶν τῶν Σαλάνων μὲ τὸν Δικέφαλον Ἀετόν, Ἀγκυραν τῆς Σωτηρίας, Ἐλληνίδα, Σημαίαν τοῦ Φωτὸς καὶ Κναρόφθαλμον Ἐλληνοπούλων — διὰ ποληπόδος Λεβαδείας μὲ τὴν Σημοίαν τοῦ Φωτὸς καὶ Ἐλινογάδα Παρθένον — διὰ πέρατος Ἀετός μὲ τὸ Φίλημα Σημᾶς, Ρόδου τῆς Ἀγαποῦλης, Διακούθεσσαν Ἀρσακεύδα, Χρυσοῦν Κάλυμα καὶ Ἀπειρονὸν Νίκηρ — ἡ Αἴγιλη τῆς Ἐλλάδος μὲ τὸ Ἐρημόν Προσωπεῖον, Ἀργαν καὶ Ἐλληνικὸν Πτενέμα — τὸ Πτερωτόν Ογειρού μὲ τὸ Κενταλίνον Σπήλαιον, Ἐλληνικὸν Πτενέμο, Ἀρφαν, Κνηλαρ Σκαρφαλόστρων καὶ Ἐρυθροῦ Πρόσωπεῖον — διὰ πλούσος τῆς Θαλάσσης μὲ τὴν Νεράδαν τοῦ Ἀλυνόδου καὶ Νεράδαν τῶν Ἀγράφων — ἡ Γόρδοια τῆς Βερετίας μὲ τὸν Νηκοτόραν, Κνουσταλλίνον Σπήλαιον, Ἀγνίθαν τοῦ Καρχηδόνος, Ἐλληνικὴ Καρδίαν καὶ Πτερωτὸν Ὁγειρού — διὰ ποληπόδος Κρόνος, Κνηλαρ Σκαρφαλόστρων, Αγκυραν τῆς Σωτηρίας, Πτερωτὸν Ὁγειρού καὶ Γλυκὸ Φιλάκι — τὸ Γλυκὸ Φιλάκι μὲ τὸ Φίλημα Σημᾶς, Κναρόφθαλμον, Εργειρον τῆς Αγελον καὶ Ρόδου τῆς Ἀγαποῦλης — ἡ Ἐλληνικὴ Καρδία μὲ τὸ Γλυκὸ Φιλάκι, Τολμηρὸν Θαλασσοπόρον, Κνηλαρ Σκαρφαλόστρων, Γηραιόν Νείλον καὶ Αἰθέριον Πλάσμα.

*Η Διάπλασις δοστάζεται τοὺς φίλους της: Μενέλαιον Γ. (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν φροντίδα καὶ διὰ τοὺς τόσους φιλόφρονας λόγους) Βρογτὴν τοῦ Αἰόλου, Εδροφέντρα (Μ. Μυστικὰ ἔστειλα) Μαλοργ Σ. (καλῶς τὰ δέχθηκες σ' εὐχαριστῶ πολὺ δ' ὅσα γράφεις διὰ φευδώνυμον πρέπει νὰ μοῦ στείλης ἡ δραχμὴν καὶ νὰ μοῦ ἔκαναγάψῃς τὸ φευδώνυμα ὄλεις) Βενιαμίν τὸν Λέσβιον (ἴσως νὰ παρέτεστε κάποτε κανὲν γραμματόσημον ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε λόγος νὰ σου κατακρατήσου τετράδιον ὅσα λαμβάνω διὰ σὲ σου τὰ στέλλω τακτικῶτατα) Αγναν καὶ Μαρολαν Δ. (σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ δ' ὅσα γράφετε, καὶ διὰ τὰς πάντας καλὰς διαθέσεις πιστεύω ὅτι θάνατοντες καὶ τὰ ώρατα σας φευδώνυμα, μὲ τὰ δηποτὰ τὸσον διεκρίμητε εἰς τὸν κυκλὸν μας) Δικέφαλον Ἀετόν, Κόδρην τοῦ Οδυσσαοῦ (ἔστειλα πρόσεχε νὰ μῇ τὸ μάλη κανεῖς) Πάροι Χ. (ναὶ, βεβαίως, μὲ τὸν νέον Οδηγὸν) Ἐλληνικὸν Πτενέμα ([Ε] ἀπὸ σὲ ἔξαρταται νὰ τὸ τιμῆσῃς) Πτερωτὸν Ὁγειρού ([ΕΕΕ] φωταῖς τὰ «Φωτάσματα» τὸ παλαιόν σου φευδώνυμον δὲν θὰ τὸ δῶσω μέχρι τέλους

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 7 Φεβρουαρίου /Ο χάρτης τῶν λόσεων, ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τοῦ Αγράφων, ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τοῦ Αγράφων μεταξύ της Λαγκάρης καὶ της Λαγκάρης, παλαιτεῖαι ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φανέλλους, διὰ δικαιούσης τοῦ Αγράφων, περιεχεῖ 20 φύλλα καὶ τυπάται φρ. 1/]

47. Λεξίγριφος

Τὸ πρῶτον μου εἶνε χρονικόν, Χρηματικὸν τὸ δευτέρον μου, Κι' ώραιον ἀπότον φωτείνων ἀποτελεῖ τὸ σύνολον μου. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν Ρόδων.

48. Στοιχειόγριφος

Οπως εἴμαι ἀν' ἀφίσης — Ανοιξιάτικον, ἀκραπόν, — Τριάντα-μία θετήρης — Ενα γράμμα ἀν μοῦ σύνσης, Κάδπαιον στρατηγὸν Ρωμαϊκὸν. Εἰς τοῦ τάφου θάνατοντος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ιππότου τοῦ Βυζαντίου

49. Συλλαβικὸς Ρόμβος.

* = Μουσικὸς φύσιγγος
* - * - * = Παιδία τῶν ἀρχαίων
* - * - * - * = Χίρα τῆς Ἀμερικῆς
* - * - * = Χώρα τῆς Εύρωπης
* = Γράμμα

Κάθε ἀστερίσκος τὸν σχήματος ἀντιπροσώπευε μίαν συλλαβήν.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Θαλασσίου Αέρου

50. Κευπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 = Ἀρχαία βασίλισσα
2 1 3 6 5 = Ἐνδυμάσια
3 1 5 6 3 = Χόρτον
4 1 5 6 3 = Θέρος
5 1 6 3 = Οικοδόμημα
6 2 5 4 3 = Δίπουν
7 2 1 = Θεά
* = Εστάλη ὑπὸ τῆς Αθηνᾶς τῶν Ελπίδων

51. Ἀναγραμματισμός.

Προσήτης μεγαλήγορος,
Ος ἔχω ἀν. μάρτιος,
Καὶ χώρα μὲ τὸ ἀρθρον τῆς,
Ἄν μάναγραμματίσῃς.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αρίστου Κολυμβητοῦ

52-53. Μεταμορφώσεις.

1.—Η κύρη δι' 8 μεταμορφ. νὰ γίνη γραδα.
2.—Ο παῖς διὰ 10 μεταμορφ. νὰ γίνη ἀγρό.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ιωνίου Ἀστέρος

54-58. Μαγικὴ Συλλαβὴ.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτιοι λέξεων, διὰ μιὰς συλλαβῆς ἐξ τριῶν γραμμάτων, πάντοτε τῆς αὐτῆς, νὰ σχηματισθοῦν ἀλλαὶ τόσαι λέξεις:

σῶμα, ψηρός, ἐπιόρκος, μάχαιρα, σοφία.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ασημένιου Κύμα.

59. Τελικὴ ἀκροστιχίς.

Τὰ τελικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀπότελουν ἔγγονον τοῦ Ηπείρου:

1, Νῆσος τοῦ Αιγαίου. 2, Μέγα π. ἴημα.
3, Βασιλισσα τῆς Αγγλίας. 4, Κάδε πόλεις.
5, Δανάες 6, Ἀργονάυτης. 7, Περσίς βασιλοπήτωρ. 8, Πτηνόν.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Σανδής Φοίβης

60. Φωνητοτέλιπον.

ργ-φλυντ-λγν-σχ

Εστάλη ὑπὸ τῆς Μαγευμένης Ακροθαλασσιας

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Ηπειρωτικῶν Αστηρίσεων τοῦ φύλλου 14 καὶ 45

401. Γρέβολος (ὑπέρ, Βόλος) — 492. Κύθνος-Κύρνος-κύρνος-κύρλος. — 493. Πλάστας

494. ΑΜΥΝΤΑΣ

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΥΖΙΚΟΣ

ΑΜΕΙΝΩΝ ΣΕΝΟΦΩΝ ΜΟΡΦΕΥΣ ΣΕΡΙΦΟΣ

501. Διὰ τοῦ Ο: ηορμός, ομόρβιος, Κρόνος, Ολόρος, τρόμος. — 502. ΛΑΜΙΑ (Δάρισσα, ΝΑΞΟΣ, Κίμων, Θέτις, Μαλέας) — 503. Κάλλιον ἀργα παρά ποτε. — 504. Ζήνους βίον κράτιστον ἀνθρωπονόμοντος περιστάτηρος παρ' δύος διάλειπε νὰ φανῇ, ἐπροσπάθησε νὰ δώσῃ ἀλλήγη τροπήν εἰς τὴν συγκομιδήν.

505. Σουηδία (σοῦ, ιδία) — 506. Μέλος Μήλος. — 507. Θυμός-θύμος. — 508. Η ἐλά. — 509. ΠΑΛΑΙ ΑΔΑΝΑ ΑΔΑΓΩΣ ΑΝΩΘΙ ΙΑΣΙ

510. (Ακυροῦται ἔνεκα τυπογραφικοῦ λάθους.) — 511. Αντίπροχθες, προχθές, χθέσις, σήμερον, αὔριον, μεθαύριον, αντιμέριον. — 512. ΑΘΗΝΑΙ, (ΑΙγυπτος, Θάσος, ΗΝΙΟΧΟΣ, ΝΗΣΟΣ, ΑΘΑνάσιος, ΙΑσων.) — 513. Αμαρτίας γονέων πατέρευστος τέκνα. — 514. Ήξεις ἀφίξεις οὐ θυργεῖς ἐν πολέμῳ (ἴεται ἀφ' οὐθ - νῆ εἰς εἰς εἰς πολ - έμ ο.)

515. Σουηδία (σοῦ, ιδία) — 506. Μέλος Μήλος. — 507. Θυμός-θύμος. — 508. Η ἐλά.

509. ΠΑΛΑΙ ΑΔΑΝΑ ΑΔΑΓΩΣ ΑΝΩΘΙ ΙΑΣΙ

510. (Ακυροῦται ἔνεκα τυπογραφικοῦ λάθους.) — 511. Αντίπροχθες, προχθές, χθέσις, σήμερον, αὔριον, μεθαύριον, αντιμέριον. — 512. ΑΘΗΝΑΙ, (ΑΙγυπτος, Θάσος, ΗΝΙΟΧΟΣ, ΝΗΣΟΣ, ΑΘΑνάσιος, ΙΑσων.) — 513. Αμαρτίας γονέων πατέρευστος τέκνα. — 514. Ήξεις ἀφίξεις οὐ θυργεῖς ἐν πολέμῳ (ἴεται ἀφ' οὐθ - νῆ εἰς εἰς εἰς πολ - έμ ο.)

515. Σουηδία (σοῦ, ιδία) — 506. Μέλος Μήλος. — 507. Θυμός-θύμος. — 508. Η ἐλά.

509. ΠΑΛΑΙ ΑΔΑΝΑ ΑΔΑΓΩΣ ΑΝΩΘΙ ΙΑΣΙ